

и станалъ
ч о в ѣ к ѣ.

Незная съ каква е
закваса заквасень,
незная и какъ е
замѣсень,
но своята участь
отъ книга по-ясна
му станала съ нѣкаква пѣсень.

И после разправяльъ:
„Брей, какъ се объркахъ,
и ето ти тебе
бесило.
Не стига ти хлѣба,
залитнешъ
отъ мжка
и стжпишъ въ погрѣшность на гнило“.

„И чакашъ така като скотъ
въ скотобойна,
въртишъ се, въ очитѣ ти
ножа.

Ехъ, лошо,
ехъ, лошо
свѣтътъ е устроенъ!
А може, по-иначе може“ . . .

Тогава запѣвалъ той
своята пѣсень,
запѣвалъ я бавно и тихо.